

EEN NIEUWE BEKERING

Nu beginnen!

Vandaag lezen we in het epistel van de dag (Ezech. 34, 11-1) : ,Want zo spreekt Jahweh; de Heer: Hier ben Ik zelf! Ik ga zelf naar mijn schapen omzien en hen verzorgen... Ik zal hen terugbrengen uit alle plaatsen, waarheen zij waren verstrooid op de dag van wolken en nevel... Ik zal hen leiden naar hun eigen land, hen weiden op Israëls bergen... Dan weid Ik hen op een vette grond'.

Dit is het programma van hetgeen de Heer voor ons wil doen in deze heilige veertig dagen, om ons tot een leven van grotere volmaaktheid en van inniger vertrouwelikheden met Hem te brengen. Hij reikt ons de hand niet alleen om ons te behoeden voor gevaren, maar ook om ons te helpen tot die meer verheven hoogte op te stijgen waar Hij zelf ons zal voeden.

Van uw kant is dit het uitgangspunt, dat de verwezenlijking van dit goddelijk plan zal mogelijk maken: een nieuwe *bekering*. Al uw krachten, uw verlangens, uw gevoelens, die zo gemakkelijk verloren lopen en in menselijk laagland blijven hangen, die alle moet ge verzamelen, ze tot een eenheid samenbundelen en dit alles tezamen in één punt doen samenkomen, in God, uw enig en laatste doel. In deze zin dient uw *bekering* tijdens deze vasten te bestaan in een edelmoedig besluit, u met grotere vastberadenheid op de weg naar de volmaaktheid te begeven. Met andere woorden, het gaat om een vernieuwing van uw *voornemen heilig te worden*. Het verlangen naar de heiligheid is de drijfveer van het geestelijk leven; hoe sterker en dieper dit verlangen in u is, des te krachtiger zal het u voortstuwen. Doe uw best, in deze eerste week van de vasten, om uw voornemen tot heiligheid opnieuw op te wekken en sterk te maken. Misschien zijn alle pogingen die u vroeger gedaan hebt mislukt, of hebben zij althans niet ten volle hun doel bereikt - maar daardoor moet ge u niet laten ontmoedigen. *Nunc coepi* - ik ben zojuist begonnen, of liever, ik begin op dit ogenblik - zeg dat telkens opnieuw, in alle nederigheid en de ervaring van uw mislukkingen zal u er toe brengen, op God alleen uw vertrouwen te stellen.

Met geheel uw hart

Sint-Thomas leert dat men ,aan een voorgenomen doel geen beperkingen mag stellen. De heiligheid is het doel van het geestelijk leven, en dit doel moet gij u niet in een verkleinde, tot geringe proporties herleide vorm voor ogen stellen, doch in geheel zijn volheid. Die volheid betekent: innige vereniging met God, volkomen gelijkvormigheid met Gods wil, zodat deze de enige drijfveer wordt van al uw handelingen, deze volheid betekent ook: de volledige instorting der genade, want wanneer de ziel geheel zal gereinigd zijn van alles wat met de wil van God in strijd is, *dan zal de Heer haar aan zijn bovennatuurlijk wezen deelachtig maken, in die mate dat zij zelf God zal lijken, en zij zal datgene bezitten wat God bezit* (JK. B. II, 5, 7).

Heiligheid betekent: volheid van liefde en genade, verandering in God door de liefde, vergoddelijking door de genade.

Welke mate van liefde en genade zult gij kunnen bereiken? Dit hangt in de eerste plaats van de plannen die God met u heeft, en vervolgens van uw eigen medewerking af. Het geheim om de eindstreep te halen, bestaat voor u dan ook hierin, dat ge nooit zegt: verder ga ik niet - want ten eerste, hoezeer uw liefde ook zal groeien, nooit zult ge God naar de mate van zijn beminnelijkheid kunnen liefhebben; en ten tweede, ge weet niet tot welke trap van heiligheid God u roept. En bovendien laat God zich niet in edelmoedigheid overtreffen: hoe meer ge Hem met innige liefde zult geven, des te meer zal Hij u geven door de genade.

De mate waarin gij God moet liefhebben is deze: Hem liefhebben ‚zonder mate'. Maar als ge geen beperking moet stellen aan uw liefde, dan moet ge ook geen beperking stellen aan *uw bekering*. Dit zegt de Heer: *bekeer u tot Mij met geheel uw hart'* (Joël 2, 12); dit is de onmisbare voorwaarde om God lief te hebben met geheel uw hart. Er zijn gevallen waarin een volledige bekering in één ogenblik door een bijzondere genadewerking tot stand komt, maar die gevallen zijn zeldzaam; in het algemeen komt men er slechts langs de weg van een dagelijks en geleidelijk bekeringsproces.

En zoals bij geheel het werk van uw heiliging, zo gaat ook bij uw bekering het initiatief altijd van God uit, die u voorkomt met zijn genade - maar uw medewerking is vereist. Daarom moet u er iedere dag met vernieuwde ijver op toe leggen: ‚u tot God te bekeren met geheel uw hart'. Laat dit uw vasten-programma zijn.

Doe mij goed begrijpen, Heer...

‚O Heer van mijn ziel en mijn enig Goed, als een ziel ertoe besluit U te beminnen, en doet wat in haar vermogen is om alles te verlaten en zich aldus steeds meer te vervullen van de liefde tot U, waarom wilt Gij dan niet, dat die ziel ook reeds aanstonds de zoetheid van het bezit dier volmaakte liefde gevoelt? Maar ik zeg het verkeerdt; ik zou mezelf moeten aanklagen en zeggen: waarom wil ik het niet? Het ligt immers geheel aan ons, als wij niet terstond de geneugten van die verheven staat smaken! Als wij tot het volmaakt bezit, van de ware liefde tot God geraken, vloeit met haar alle goed ons toe.

Maar wij zijn zo weinig edelmoedig, Heer, en zo traag in ons besluit, ons geheel aan U te geven, zodat wij... er maar niet toe komen, ons in de vereiste gesteltenis daarvoor te brengen... Als deze kostbare gave mij nog niet geheel en al geschonken is, dan is dat omdat ook ik, Heer, mij niet geheel en al aan U geef.

‚Heer, verleen mij de grote genade een kloek besluit te nemen, en mij dat kostbaar goed te verschaffen met inspanning van al mijn krachten. Als ik volhard, zult Gij, die aan niemand uw hulp weigert, mijn moed versterken en mij uiteindelijk tot de overwinning leiden. Ja, Heer, ik heb moed nodig, want de duivel probeert mij door een eindeloze reeks hinderpalen van deze weg te doen afwijken' (TJ. L II, 1, 4).

Verleen mij, Heer Jezus, door de oneindige verdiensten van uw Lijden, dat ik mij met geheel mijn hart tot U zal bekeren. Laat niet toe, dat ik mij laat ontmoedigen door het voortdurend weer opduiken van mijn ik-zuchtige neigingen en door de onverpoosde strijd die ik steeds maar moet voeren. Als ik me geheel tot U wil bekeren, mag ik nooit vrede sluiten met mijn zwakheden, met mijn gebreken, met mijn ik-zucht, met mijn eigenliefde. Alles moet aan uw liefde worden opgeofferd, en als ik alles zal hebben ten offer gebracht, zal ik nog moeten zeggen: ik ben een onnutte dienstknecht, Heer, want alles is niets in vergelijking met de liefde die Gij, oneindig beminnelijke God, verdient!

Bron: Van Hart tot hart

Gabriël van de H.Maria Magdalena O.C.D. 1961